

Naděžda Mihalovičová

Narodila se 24. dubna 1928 v Praze na Smíchově. Jméno Naděžda dostala podle Naděždy Kramářové, ženě Karla Kramáře, protože její rodiči byly jejími velkými příznivci. Její otec se jmenoval Josef Korych, byl strojní dělník. Maminka pocházela z chudé rodiny a měla deset sourozenců. Zemřela však mladá, když Nadě byli čtyři roky. Zanechala po sobě dva sirotky, Naďu a jejího mladšího bratra. Otec nezůstal na děti sám a podruhé se oženil. Ve třinácti letech se stala úplným sirotkem, když její otec zemřel na infarkt. Byla poslána do kláštera. Studovala Drtinovo dívčí gymnázium. Po maturitě nastoupila na Vysokou školu politických a sociálních věd – obor žurnalistika.

Dva roky po nástupu na vysokou školu se seznámila s Janem Drdou a dostala nabídku pracovat v Lidových novinách nejprve jako elévka. Po dvou letech ji přijali do stálého týmu. Po skončení Lidových novin nastoupila do deníku Práce a pracovala pro známého novináře Františka Němce. Období normalizace strávila na mateřské dovolené. Celkem měla pět dětí, problémy však začaly, když její děti odešly do zahraničí. Šéfredaktorka jí dělala různé naschvály a problémy. Poté, co Naďa Mihalovičová odešla z deníku Práce nuceně do důchodu, v triapadesáti letech, tak šéfredaktorka zařídila, aby ji už nikdo jiný nezaměstnal. Protože již nemohla pracovat v novinách, prodělala různá školení či jazykové kurzy a začala pracovat jako průvodce v ČEDOKU. V roce 1989 se Naděžda rozhodla vrátit k novinářině. V roce 1995 dokázala to, o co se pokoušelo mnoho evropských novinářů a udělat rozhovor s Donaldem Trampem. Tento rozhovor uskutečnila v rámci cesty do USA. Kromě rozhovoru s Donaldem Trampem uskutečnila rozhovor s Milošem Formanem nebo Ájou Vrzáňovou. Od roku 2001 je předsedkyně Klubu novinářů seniorů při Syndikátu novinářů České republiky, píše na internetové stránky pro seniory. Naďa napsala knihy - *Než udeřil bulvár* (2006) a *Láska je to určitě* (2008), ve kterých vzpomíná na práci novinářky. V současnosti pracuje na další knize.

